

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Đà

Quê ngoại em ở Hòa Bình – cửa ngõ vùng Tây Bắc trùng điệp núi non. Nhà bà ngoại nằm ngay ven dòng sông Đà nên con sông này là nơi lưu giữ không ít những kỉ niệm ngày hè của em.

Dòng sông Đà yên bình, trong lành lắm! Từ trên cao nhìn xuống, dòng sông như hòa với núi đồi xanh ngát. Không giống dòng sông Hồng đỏ nặng phù sa, sông Đà chỉ lặng lẽ mang một màu xanh ngọc bích. Bầu trời xanh thẳm và núi non cây cối xanh um đã soi bóng làn nước trong vắt để tạo nên màu sắc độc đáo này. Bờ bãi sông Đà nhỏ hẹp. Một vài chiếc thuyền, chiếc ghe neo đậu để đánh bắt tôm cá. Đêm đêm, vẻ yên bình ven sông càng rõ rệt. Ánh điện lấp lánh như muôn vì sao sa phản chiếu làn nước. Nước háo hức đón lấy thứ ánh sáng ấy để mình cũng tỏa sáng. Mấy cửa hàng, mấy quán cà phê ven bờ đê phát những bản nhạc êm dịu “Hòa Bình mến yêu ơi! Thành phố bên sông Đà...”

Mùa mưa, ông trời đổ muôn thác nước xuống nhân gian. Dòng nước kia cũng biến mất sự yên ả và màu xanh mát. Chẳng rõ sông giận giữ hay mừng vui, chỉ biết chúng cứ cuộn cuộn chảy. Làn nước khi đục ngầu, khi trắng xóa. Từng con sóng nhỏ cao khỏi mặt nước, liên tiếp nhau xuôi dòng. Em thích nhất những ngày đập thủy điện xả nước. Từng dòng nước trắng xóa ào ra như những làn khói dày đặc. Dòng chảy phóng lên rất cao rồi dội xuống hạ lưu. Chúng chảy một đoạn khá dài, biến thành những con sóng dữ dội dạt sang hai bên bờ. Dòng nước như vừa biểu diễn một màn xiếc hấp dẫn vậy.

Mỗi chiều hè, mấy chị em em lại ra bờ đê thả diều. Những cánh diều phấp phới trong gió. Em lại thấy yêu dòng sông này đến kì lạ. Dòng sông như chính cái tên của mảnh đất “Hòa Bình” – thanh bình, yên ả, tươi đẹp.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Hồng

Thị xã Sơn Tây quê em nhỏ xinh và êm đềm nằm bên phải bờ sông Hồng, chỉ cách một con đê. Gọi là sông Hồng vì màu nước của nó quanh năm đỏ sẫm phù sa chứ không trong xanh hay đục nhờ nhờ như các dòng sông khác. Nhà em ở dãy phố gần bên cảng nên dòng sông ngày ngày hiện lên trước mắt và trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của em. Tình yêu dòng sông thấm vào máu thịt em lúc nào chẳng rõ.

Sông Hồng đẹp nhất là vào khoảng cuối xuân đầu hạ. Buổi sớm, sương mù giăng giăng trên mặt nước. Bờ dâu, bãi mía bên kia sông thấp thoáng, mờ ảo một vệt xanh như khói kéo dài tít tắp. Dãy thuyền chài cặp sát chân kè đá đã lấp lóe ánh nắng nấu cơm sáng. Chuyên đồ ngang đầu tiên chờ khách từ phía Vĩnh Phúc sang đang từ từ cập bến. Mấy bà, mấy chị người gánh chuối, kẻ gánh ngô hay mấy bu gà vịt, mấy mẻ tôm tươi, cá tươi roi rói, hồi hả nối đuôi nhau dọc phố Hậu Bình, Lê Lợi để vào chợ Nghệ. Tiếng gọi nhau í ới, tiếng nước vỗ mạn thuyền róc rách, tiếng mái chèo gõ nhịp đuổi cá trên sông lan xa trong gió sớm tạo thành thứ âm thanh quen thuộc của cuộc sống yên bình.

Nắng đã lên cao, sương tan nhanh, mặt nước lấp lánh, xôn xao. Sông Hồng mãi miết tải phù sa từ thượng nguồn về bồi đắp cho vùng đồng bằng châu thổ thêm màu mỡ. Dọc hai bên triền sông là những xóm làng trù phú, tốt tươi. Nhịp điệu làm việc trên bến cảng càng lúc càng nhộn nhịp. Một dãy sà lan chở đầy than và xi măng được gỡ lớp bạt phủ ngoài cho hàng trăm người xuống chuyển lên bến. Các bác, các chú làm nghề bốc xếp da nâu bóng, bắp chân bắp tay săn chắc, vác trên vai bao xi măng nửa tạ mà vẫn bước vững chắc như người làm xiếc trên những tấm ván dài nối từ sà lan vào bờ. Bốn năm chiếc cần câu cần mẫn xúc từng gàu than đầy ắp đổ vào thùng những chiếc xe tải đang chờ sẵn. Không khí làm việc náo nhiệt, rộn ràng, tiếng động cơ hòa lẫn tiếng nói cười rộn rã. Trên sông, tàu thủy, ca nô, thuyền bè... xuôi ngược làm cho khung cảnh càng thêm sinh động.

Lúc chiều tà, ánh hoàng hôn đỏ sẫm phía trời Tây, in dáng núi Ba Vì sừng sững. Từ trong phố, từng tốp người lớn, trẻ con đổ ra bến để được thỏa thích bơi lội, ngụp lặn giữa dòng nước mát lạnh của sông Hồng. Đã bao đời nay, dòng sông bao dung mở rộng vòng tay vỗ về, ôm ấp, đem lại niềm sáng khoái cho con người sau một ngày lao động vất vả. Riêng đôi với tuổi thơ chúng em, còn gì sung sướng hơn được túm năm túm bảy vui đùa trong sóng nước hay rủ nhau thuê một chuyên đồ ngang sang bên kia sông bắt dế, bắt bướm hay mua ngô non về đốt lửa nướng ngay dưới chân đê, chia nhau vừa ăn vừa nô giỡn. Mùi ngô nướng thơm ngọt lan xa trong cơn gió lồng lộng thổi dọc triền sông, vẩn vút trong những mái tóc trẻ thơ hoe vàng vì dải nắng. Trời tối dần, mặt sông như rộng thêm ra, cảnh vật nhòa dần. Trên đầu, vòm trời bát ngát điểm muôn vạn ngôi sao li ti, nhấp nháy. Sông Hồng vẫn thức, vẫn mãi miết trôi xuôi để hòa vào biển lớn.

Từ trên chiếc loa phóng thanh gắn ở cột điện ven đường, bài hát Trở về dòng sông tuổi thơ của nhạc sĩ Hoàng Hiệp đang vang lên: Quê tôi ai cũng có một dòng sông bên nhà. Con sông quê gắn bó với tuổi thơ đời tôi... Con sông tôi tắm mát. Con sông tôi đã hát. Con sông cho tôi đậm một tình yêu nước non quê nhà... Ôi những con thuyền giấy, những năm tháng tuổi thơ đã đi về đâu? Đê mình tôi nhớ nhưng bây giờ... Tiếng hát đắm thắm, tha thiết của ca sĩ Mỹ Trang như đang bày tỏ niềm em tình yêu sông Hồng, dòng sông làm nên vẻ đẹp khó quên của mảnh đất này.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả những con sông quê hương

Quê tôi ở nông thôn, hoàn cảnh gia đình tôi lại khó khăn nên tôi chưa được đi thăm các cảnh đẹp trong tỉnh và ở những nơi khác trên đất nước Việt Nam. Tôi mới chỉ được biết những cảnh đẹp đó qua tranh, ảnh và trên ti vi thôi. Mặc dù quê em không có những cảnh đẹp nên thơ, nổi tiếng nhưng tôi vẫn yêu tha thiết quê mình, yêu cánh đồng bát ngát lúa vàng, yêu những ngọn núi uy nghi xa thẳm, yêu những rặng cây xanh um tỏa bóng mát. Và tôi yêu, yêu lắm, yêu vô cùng dòng sông quê hương.

Con sông nhỏ chảy qua quê tôi quanh co uốn lượn. Mùa mưa, sông ngập nước, nước sông chở nặng phù sa bồi đắp cho đồng ruộng thêm màu mỡ. Mặt sông rộng gấp hai, ba lần mùa khô. Nước sông dâng lên cao ngập hết cả những rặng bạch đàn, rặng điên điển. Hai bên bờ sông vàng rực những bông điên điển, chúng cứ rung rinh, rung rinh như muôn ngàn cánh bướm nhỏ trông thật vui mắt. Tuy nước sông dâng cao nhưng dòng sông vẫn êm ả, nước không chảy xiết. Chỉ có những khi gió lớn, sóng mới vỗ vào bờ ì ùm như sóng biển. Mùa khô, nước sông xuống thấp nhưng nước vẫn lên xuống đều đặn theo thủy triều. Hai bên bờ sông xanh mượt những thảm lúa. Chiều chiều, bọn trẻ chúng tôi vẫn tụm năm, tụm ba tắm sông, bơi lội thỏa thích. Chúng tôi đập nước văng tung tóe, rồi lặn hụp đồ cả mắt vẫn chưa chịu lên. Có khi mãi tắm, mẹ gọi không nghe, khi biết được thì đã thấy mẹ cầm roi đứng trên bờ chờ sẵn.

Con sông đã gắn bó thân thiết với người dân quê tôi. Sông cung cấp nước tưới cho đồng ruộng quê tôi xanh bát ngát, lúa trĩu bông. Dòng sông còn vỗ về, ôm ấp lũ trẻ chúng tôi lớn lên. Sáng sáng, chúng tôi chèo xuồng qua sông đi học. Mùa mưa, chúng tôi chèo xuồng đi bẻ cà na, đi hái bông điên điển về nấu canh chua. Biết bao nhiêu kỉ niệm của chúng tôi đã diễn ra trên con sông quê hương.

Con sông có ích với người dân quê tôi như vậy. Nhưng sao một số người dân vẫn vô tư đổ rác, thải phân trâu, bò, heo,...ra sông. Họ có biết rằng nước họ ăn uống, tắm rửa hằng ngày vẫn lấy từ sông không nhỉ? Nếu nước sông bị ô nhiễm thì sức khỏe của người dân sẽ ra sao? Tôi mong sao mỗi người dân quê em phải có ý thức bảo vệ con sông để nước sông luôn được trong sạch, để lũ trẻ chúng tôi được vẫy vùng tắm mát mà không sợ bị đau mắt, bị ngứa da. Tôi và các bạn cùng cố gắng bảo vệ con sông nhé!

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Trà Khúc

Con sông Trà Khúc vẫn chảy ven thành phố quê em. Con sông ấy đã gắn bó với biết bao người, đã gắn bó với em ngay từ khi em còn rất nhỏ. Sông và em đã trở nên thân thiết từ lâu lắm rồi.

Con sông quê em rộng mênh mông, nước sông thường có màu xanh biếc và lững lờ trôi theo dòng về biển cả. Sông đẹp nhất là khoảng thời gian vào những ngày hè. Buổi sáng, mỗi khi ông Mặt Trời thức giấc, từng vàng hồng rạng rỡ mọc lên ở phía đằng đông, dòng sông sáng bừng lên dưới những ánh ban mai. Mặt Trời mỗi lúc một lên cao hơn, từng ánh nắng vàng óng ả chiếu xuống mặt sông sáng lấp lánh. Con sông như khoác lên mình một chiếc áo lụa đào của những cô thiếu nữ. Mặt sông in bóng của những tòa nhà nguy nga, diễm lệ, vang vọng từng âm thanh hơi thở nơi thành phố quê em. Hai bên bờ sông từng hàng dừa xanh nghiêng mình soi bóng, từng đàn chim chóc thì đua nhau ca hát như đón chào ngày mới. Trưa đến, dòng sông như trầm tư với cái nắng

trời oi ả, thế nhưng nó cũng thật đẹp khi khoác lên mình chiếc áo the xanh duyên dáng. Mặt nước mênh mông vẫn lặng lẽ trôi theo từng dòng chảy. Thi thoảng, từng chú cá bông lại quẫy nhẹ dưới dòng nước mát lạnh.

Mỗi khi chiều đến, con sông lại thêm rạng rỡ khi khoác lên mình chiếc áo vàng lung linh của trời khi về xế chiều. Mặt nước long lanh phản chiếu từng ánh hoàng hôn. Những đám mây hồi hải, vội vã ghé ngang soi bóng rồi nhanh chóng trôi đạt về một phương, lộ ra từng mảng trời xanh đang soi mình xuống mặt nước mênh mông. Ở đâu đó trên những bãi cát dài chạy dọc ven sông, từng tốp trẻ em đang vui đùa chạy nhảy tung tăng, ngòi hóng mát và kể cho nhau những câu chuyện thật vui.

Tối đến, khi ông mặt trời nhường chỗ cho mặt trăng lung linh tỏa sáng. Từng đợt gió đưa mây đến mặt nước sông một màu tím biếc trông như tấm thảm nhung mềm mại phủ lên bề mặt dòng sông. Trên nền tấm thảm nhung tím ấy, lấp lánh ánh trăng và muôn ngàn những ánh sao đêm. Dòng sông buổi đêm thật tĩnh mịch, bờ sông như thể dài thêm ra dưới những bãi ngô một màu xanh thẫm. Những con nước cứ xuôi dòng êm ả chảy. Đâu đó, từng đàn cá thài bai đang mãi mê ngắm nhìn mặt trăng tròn dưới nước. Trời nước lên đèn. Xa xa, những chiếc xuồng con đang kéo lưới vào bờ.

Ôi, đẹp quá đi thôi! Con sông nơi quê hương em. Nhờ có dòng sông ấy mà đã làm cho phong cảnh thành phố ven sông trở nên thật tươi đẹp biết bao. Làng quê càng trở nên duyên dáng, nên thơ. Em ước mong rằng con sông quê hương em sẽ mãi mãi trong xanh, tươi đẹp, và trẻ trung như vậy.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Lam

“Ai vô xứ Nghệ quanh quanh

Non xanh nước biếc như tranh họa đồ”

Vào xứ Nghệ - mảnh đất giàu truyền thống hiếu học với những nhân tài kiệt sức cùng những đóng góp to lớn và quan trọng cho dân tộc Việt Nam, mảnh đất tuy nghèo khó vô cùng nhưng cũng không thiếu những cảnh sắc thiên nhiên xinh đẹp và lung linh vô ngần. Trong đó, chúng ta không thể không nhắc tới dòng sông Lam hiền hòa chảy qua đất Nghệ An và để lại cho mảnh đất này một phong cảnh tuyệt đẹp.

Nhân một kỳ nghỉ hè, em được bố cho vào Nghệ An du lịch một tuần. Và trong chuyến đi đó, em đã có cơ hội được tận mắt ngắm nhìn vẻ đẹp của dòng sông Lam trong truyền thuyết. Lúc em đi qua dòng sông Lam là khi trời còn tờ mờ sáng, khi mặt trời chưa lên và màn sương vẫn đang bao phủ và giăng mắc khắp nơi nơi trên mảnh đất Nghệ An. Dòng sông Lam là nơi giao nhau của Nghệ An và Hà Tĩnh, nói theo cách khác là nó chảy ở cả hai tỉnh của miền Trung là Nghệ An và Hà Tĩnh. Dòng sông khá rộng và có một cây cầu bắc ngang qua. Dòng sông Lam vào buổi bình minh, ban mai mới đẹp làm sao!

Vào buổi sáng sớm, mặt trời chưa lên và chưa có ánh nắng, một màn sương dày giăng mắc trên mặt sông. Nghe bố em kể là đúng như tên gọi, nước của dòng sông Lam xanh ngắt một màu như ngọc bích vậy. Và lần này, em có cơ hội được chiêm ngưỡng thì quả thực là như vậy. Dòng sông

hiền hòa, ôm lấy xóm làng. Nước sông trong veo. Những đàn cá tung tăng, thỏa sức bơi lội trong lòng sông. Xung quanh dòng sông Lam có những lũy tre xanh xanh, ngả bóng xuống mặt sông như những cô thiếu nữ trẻ trung đang làm duyên làm dáng vậy. Mới sáng sớm nhưng trên dòng sông Lam đã tấp nập tàu thuyền qua lại. Một không khí lao động trên dòng sông mới thật náo nức, đông vui và hoạt nhiệt biết chừng nào! Dòng sông Lam không chỉ góp phần tôn thêm vẻ đẹp cho Nghệ An mà còn bồi đắp phù sa cho những xóm làng xung quanh, giúp cải thiện cuộc sống và kinh tế của người dân xứ Nghệ.

Thật hạnh phúc biết bao nhiêu khi em có cơ hội được ngắm nhìn vẻ đẹp của dòng sông Lam xinh đẹp và hiền hòa của đất nước Việt Nam. Em sẽ nhớ mãi hình ảnh của dòng sông xinh đẹp này và mong sẽ có dịp được ngồi trên thuyền và ngắm nhìn rõ hơn vẻ đẹp thuần khiết của sông Lam.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Hàn

Nếu ai đã đến Đà Nẵng thì có lẽ không bao giờ quên được con sông Hàn nằm giữa lòng thành phố Đà Nẵng. Không đồ nặng phù sa như sông Hồng, không dịu dàng, hiền hòa như sông Hương, con sông Hàn vừa khỏe khoắn, vừa thơ mộng tô điểm thêm cho vẻ đẹp của thành phố Đà Nẵng năng động và phát triển từng ngày.

Có lẽ, cái tên sông Hàn đã có từ rất lâu. khi tôi ra đời, biết quan sát cảnh vật xung quanh thì đã nghe người ta gọi nó là sông Hàn rồi. Tôi vẫn thường bán khoán với bà: Bà ơi! Sao các vùng khác,

sông đều mang những cái tên nghe rất đẹp như sông Hương, sông Hoài, sông Nhật Lệ . . . mà con sông quê mình lại mang cái tên chẳng đẹp chút nào? Bà trầm ngâm bảo với tôi rằng: Tên sông không đẹp nhưng mang một ý nghĩa hào hùng về những ngày cha ông chống giặc. Qua lời kể của bà, tôi mới biết tên sông Hàn bắt nguồn từ chuyện ngày xưa cha ông ta đã khóa cửa sông bằng xích sắt để ngăn không cho tàu giặc vào thành phố Đà Nẵng. Từ đó, mỗi lần nhìn con sông Hàn lặng lẽ trôi, tôi lại thấy yêu quý nó biết bao. Phải chăng, con sông Hàn là nhân chứng cho tinh thần kiên cường bất khuất của quê hương?

Con sông Hàn là một nhánh sông lớn từ thượng nguồn chảy xuống đổ ra biển. Sông lững lờ trôi, chảy men giữa hai bờ phố xá tấp nập. Bên bờ sông, con đường Bạch Đằng chạy dài với những hàng cây xanh ngát soi bóng xuống dòng sông. Vẻ xanh mát của cây cùng với cái hiền hòa của sông Hàn tạo nên một bức tranh thật đẹp, thanh bình, thoát ra ngoài nhịp sống tấp nập của thành phố.

Vào những buổi sáng sớm, sông Hàn dịu dàng như người thiếu nữ. Phố xá xây nong trong giấc ngủ bỏ lại con sông Hàn thao thức cùng ánh đèn đường mờ ảo. Trong làn sương nắng mỏng, sông dường như không trôi, đứng lặng ngắm nhìn vẻ đẹp yên ả thanh bình của quê hương. Mặt sông phẳng lặng như không muốn làm tỉnh giấc những con tàu đang ngủ yên sau một ngày vất vả, chỉ có những con sóng vỗ nhẹ như đang hát khúc ca êm ái ngợi ca vẻ đẹp của thành phố. Giữa không gian yên ả, sông như một dải lụa bạc thật đẹp .

Thế nhưng, vào những buổi trưa, khi ông mặt trời đang mỉm cười rải những tia nắng vàng xuống mặt sông trở nên rực rỡ, khỏe khoắn hẳn. những tia nắng tinh nghịch nhảy nhót, đùa giỡn trên mặt nước. Trong phút chốc, gương mặt sông trở nên hồng hào, lấp lánh thật nên thơ. Sông như một chiếc gương khổng lồ soi bóng những con tàu viễn dương to lớn. Đó đây, tiếng còi vào cảng, tiếng còi ra khơi vang lên giữa khung cảnh trưa hè. Thỉnh thoảng chị gió đi qua vuốt ve mặt sông. Sông vui vẻ cười vang, vỗ sóng rì rào vào mạn thuyền, hoà cùng nhịp điệu sôi động của thành phố.

Chiều về, những tia nắng chạy trốn trở về nhà, để lại dòng sông trong bộ áo tím thẫm. Sông Hàn trở nên lặng lẽ hơn. Phải chăng, sông buồn vì phải chia tay người bạn nắng tinh nghịch? Thế nhưng, không để sông buồn lâu, thành phố thấp đèn khoác lên sông chiếc áo thật rực rỡ. Ánh sáng từ các nhà cao tầng, các biển quảng cáo, các cột đèn cao áp soi xuống mặt sông, ánh lên thật lộng lẫy với nhiều mảng sắc màu. Lúc này, nom mặt sông như nàng công chúa diện bộ cánh đẹp đẽ nhất để dự buổi dạ hội. Cứ thế, sông vươn mình khoe sắc, phô hết tất cả vẻ đẹp của mình cho mọi người chiêm ngưỡng. Trên sông, chiếc cầu sông Hàn hiện đại bắc qua với những dây cáp to, sáng lấp lánh như một chiếc vương lớn tô điểm thêm cho vẻ đẹp dòng sông. Lúc này, được đứng bên bờ sông mà tận hưởng những ngọn gió mát rượi thổi vào thật là sảng khoái. Sông trở thành người bạn giúp con người xua đi những căng thẳng, mệt mỏi của một ngày làm việc vất vả.

Tuổi thơ của tôi đã lớn lên bên con sông Hàn rộng lớn đẹp đẽ. Con sông bắc ngang thành phố, nối nhịp đôi bờ ngày ngày đưa đón bao nhiêu người qua lại. Sông mãi là người bạn gắn bó với tuổi thơ của tôi. Mai đây, dù có đi đến những miền xa, gặp những con sông mênh mông, hùng vĩ thì sông Hàn vẫn mãi là con sông mà tôi yêu quý nhất.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Tương

Làng tôi có nhiều cảnh đẹp, nhưng với tôi thì con sông Tương là một cảnh đẹp mà tôi yêu mến nhất. Từ núi rừng xa đở về, dòng sông Tương càng về xuôi càng rộng thêm ra, nước êm đềm xanh biếc. Như một con rồng uốn lượn giữa màu xanh thắm của đồng lúa, con sông ôm lấy làng Tiên Đô, nơi chôn nhau cắt rốn của tôi. Thằng Lý con chú Thông nói với tôi là có lần nó đã trèo lên ngọn đa làng, nó thấy sông Tương như tà áo, dải khăn thiên lí của cô Huệ đóng vai chèo Thị Mầu lên chùa, đẹp lắm.

Đôi bờ sông là những bãi đay, bãi ngô xanh rờn, những ruộng khoai, vạt rau xanh biêng biếc. Sông Tương hào phóng đã dành cho trẻ chăn trâu, cho lũ học trò làng tôi một bãi rộng để vật nhau và đá bóng trong suốt mấy tháng hè. Chiếc cầu xi măng ba nhịp cho người và xe cộ đi qua. Ngày nào đi học về, tôi và các bạn nhỏ cũng đứng trên cầu, tay vịn vào lan can mà ngó bóng mình in rõ trên dòng nước cuộn cuộn chảy. Nước lao xao như hát.

Mỗi mùa, sông Tương có một vẻ đẹp riêng. Mùa thu nước sông trong veo, tưởng như có thể nhìn tận đáy. Đã có lần tôi thấy con cá chuối to dẫn đàn rồng rồng đi tìm mồi. Mùa đông, nhiều bãi cát trơ ra, sông Tương như hẹp lại, nước xanh đen. Mùa xuân đến, nước sông cứ dâng lên một ngày một đầy thêm, dòng sông cuộn cuộn uốn mình sau những trận mưa đầu nguồn, sau những cơn mưa rào liên tiếp. Cuối tháng ba sang đầu tháng tư, nước sông Tương chứa nhiều phù sa màu đỏ sẫm. Kênh máng tha hồ chở nước ngọt vào đồng, mang thêm phù sa màu mỡ cho những cánh đồng cao sản.

Làng tôi là đất học, là làng nghề. Thời đánh Mĩ, làng tôi có hơn 200 chàng trai, cô gái ra trận. Tôi cứ vẫn mơ nghĩ là nhờ có con sông Tương mà làng tôi mới nổi tiếng khắp vùng. Đã có lần, tôi làm thơ về dòng sông quê mẹ: Khi mặt trời lên, mặt sông lấp lánh như sao sa. Những buổi trưa nắng đẹp, dòng sông như một dải lụa hồng. Buổi chiều êm ả, sông Tương trở nên dịu dàng kì lạ. Một vài con cá quẫy, một chiếc thuyền câu nhẹ trôi, ba bốn con thuyền chở rau, thực phẩm đi về thị xã... gửi lại bờ tre, ruộng lúa, bãi dâu xanh một giọng hò, một câu hát. Con sông quê mẹ cần mãi chở tình thương trang trải đêm ngày đi về mọi chốn gần xa. Mẹ tôi bảo: "Con gái làng Tiên Đô nhờ nước sông Tương mà cô nào cũng có nước da trắng, mái tóc dài đen mượt. Con trai hàng xứ say như điệu đờ..."

"Sông Tương! Sông Tương! Sông của tình thương dào dạt..."

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Hương

Đất nước Việt Nam có mạng lưới sông ngòi dày đặc với rất nhiều các con sông nổi tiếng như sông Hồng, sông Mã, sông Tiên...nhưng nếu nói đến dòng sông mang vẻ đẹp trữ tình, thơ mộng thì phải kể đến sông Hương.

Sông Hương bắt nguồn từ dãy núi Trường Sơn, chảy qua các tỉnh thuộc Thừa Thiên – Huế mang theo hương thơm của những cánh rừng già cùng những thảo nguyên rộng lớn. Từ xa nhìn lại, dòng sông Hương giống như một dải lụa đào mềm mại vắt ngang qua thành phố Huế. Sông Hương được mệnh danh là dòng sông thơ mộng và trữ tình, quả thật là vậy bởi bốn mùa trong năm, mùa nào sông Hương cũng mang một vẻ đẹp khác biệt.

Đông đến, bầu trời mang một màu xám nhạt, trên mặt sông thấp thoáng những làn khói nhẹ nhàng bay lượn. Sông Hương khoác lên mình bộ áo màu tro cô kính, hòa mình vào làn mưa bụi, lắng nghe những âm thanh chuyển mình của vạn vật chuẩn bị hồi sinh. Xuân về, sông Hương thay chiếc áo màu tro xám cũ, thay vào đó là chiếc áo màu hồng đào dịu dàng, thơ mộng. Trong không khí đón xuân tươi vui, hạnh phúc, sông Hương dường như cũng trở thành một cô thiếu nữ e thẹn.

Hè đến, sông Hương lại điệu đà khoác lên mình chiếc áo màu thiên thanh xinh đẹp, lơ đãng ngắm nhìn những cây hoa phượng cùng bằng lăng nở tím cả một vùng trời. Cảnh vật hai bên bờ lúc này mới thơ mộng làm sao! Những cây hoa bằng lăng nở tím thắm xung quanh sông, thỉnh thoảng lại thả rơi những cánh hoa như những chú bướm xuống làm mặt sông lăn tăn gợn sóng. Ánh nắng mặt trời vàng óng chiếu xuống dòng sông thơ mộng làm nó lấp lánh như được dát vàng. Mùa hè qua đi nhường chỗ cho mùa thu bước đến. Những buổi chiều mùa thu chúng ta rất dễ bắt gặp hình ảnh những cô sinh viên trong bộ áo dài trắng cùng những chiếc nón dạo bước xung quanh bờ sông. Trong ánh hoàng hôn rực rỡ, hình ảnh những cô gái cứ như thực như mơ làm say đắm biết bao người. Mùa này, lá của những cây bóng mát bao quanh hồ đã bắt đầu chuyển sang màu vàng cam tuyệt đẹp. Những chiều mùa thu đứng trên cây cầu bắc ngang sông Hương mà nhìn xuống mặt nước lấp lánh ánh hoàng hôn chúng ta sẽ cảm nhận được rõ hơn vẻ đẹp của sông sông này. Bạn đã từng một lần ngồi trên chiếc thuyền Rồng lững lờ trôi mà lắng nghe những bài dân ca đậm đà bản sắc do những nhạc công trẻ tuổi biểu diễn, hay lặng lẽ ngắm nhìn ánh trăng bàng bạc trên mặt nước sóng sánh? Em chắc chắn bất cứ ai cũng sẽ đắm chìm trong cái không gian thơ mộng khoáng đạt ấy, nghe văng vẳng từ xa tiếng chuông chùa Thiên Mụ hoặc có thể lơ đãng ngắm ngọn tháp Phước Duyên. Dòng sông Hương ở Huế được mệnh danh là dòng sông của thơ ca nhạc họa, là nguồn cảm hứng cho các họa sĩ, nhà văn, nhà thơ sáng tác ra những bài thơ, bài ca ca ngợi vẻ đẹp nơi đây.

Sông Hương là con sông đẹp và vô cùng thơ mộng, là dòng sông mà ai đã từng một lần chiêm ngưỡng thì mãi mãi sẽ không bao giờ có thể quên. Em cũng vậy, hình ảnh dòng sông Hương cùng vẻ đẹp của nó vẫn luôn in sâu trong tâm trí em từ bây giờ cho đến mãi về sau.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả sông Hậu

Vùng đất Cần Thơ đã gắn bó với em rất nhiều năm, nó như một phần không thể thiếu trong tâm trí em. Cần Thơ có rất nhiều cảnh đẹp như Bến Ninh Kiều, cầu Cần Thơ, chợ nổi Cái Răng cùng với những đặc sản và quả chín thơm. Nhưng rất gần gũi nhất với những người dân Cần Thơ đó là hình ảnh con sông Hậu hiền hòa ở Bến Ninh Kiều.

Con sông chạy dài như bất tận, đáng uốn lượn quanh co, mềm mại như tấm vải khổng lồ. Buổi sáng, mặt hồ phẳng lặng, dòng sông thấp thoáng trong một vẻ yên tĩnh lạ thường. Hai hàng cây còn đang nghiêng mình chìm trong giấc ngủ. Sương mù giăng trên mặt nước làm dòng sông trở nên huyền ảo như đang ngủ trong tấm chăn sương êm ái. Ông mặt trời thức dậy, phá tan màn sương sớm bằng những tia nắng sắc nhọn. Dòng sông bừng tỉnh. Nó đã thay chiếc áo ngủ bằng chiếc áo khoác màu hồng đào lấp lánh kim tuyến. Nước sông lại ánh lên những gợn màu hồng hồng bởi những tia nắng đang nhảy múa đầu đó trong không trung mà mặt đá ngã xuống dòng sông tạo nên sắc màu ấy. Hàng dừa tỉnh giấc nghiêng mình xuống mặt nước để chải lại mái tóc của mình. Dòng sông cần cù chèo đưa thuyền bè xuôi ngược đi đến khắp các vùng miền trải dọc trên đất nước Việt Nam. Những chú chim hót ríu rít như đang vui cùng dòng sông.

Buổi trưa nóng nực đã kéo đến, hàng vạn tia nắng nhảy nhót trên mặt sông. Sông thay chiếc áo màu hồng đào bằng chiếc áo vàng óng ánh như mật ong. Dòng sông trở nên phẳng lặng nằm im. Phải chăng nó cũng đang cảm thấy cô đơn vì không được đùa giỡn với đám trẻ nhỏ. Đâu đó chỉ nghe được tiếng tàu chạy. Mọi vật như đều nghỉ ngơi trong tiếng ru trầm ấm của gió. Bởi những tia nắng chói chang nên nếu nhìn từ xa con sông như một dòng lửa đỏ rực. Buổi chiều đã vội vã đến, những tia nắng đã bắt đầu tắt, mặt trời đã lùi dần về phía xa. Sông có một vẻ đẹp rất điệu kỳ vào buổi chiều. Dòng sông như sẫm lại, những đám mây bông bênh trôi, chị gió dạo bước và cùng vui đùa trên sông như không biết mệt mỏi. Trên mặt sông, lục bình cùng với vài nhánh tre nhẹ nhàng trôi. Tiếng nói cười đã bắt đầu rộ lên làm dòng sông cảm thấy bớt cô đơn hơn.

Tối đến, dòng sông êm ả khoác chiếc áo tím lấp lánh. Đây cũng là lúc vui sướng nhất của con sông Hậu. Mọi người cùng nhau đi ngắm dòng sông, thăm tượng Bác cùng với những ly nước hoặc một loại thức ăn nào đó. Khi có trăng lên con sông càng đẹp hơn. Trăng như một cái bát vàng thật to trôi trên mặt nước. Ánh sáng của đèn đường chiếu xuống mặt nước làm con sông trở nên huyền ảo. Đâu đó có vài chiếc du thuyền qua lại trên con sông. Bây giờ, ở Cần Thơ chắc sẽ không có nơi nào vui hơn Bến Ninh Kiều này. Mỗi mùa con sông đều có một vẻ đẹp riêng.

Đối với em con sông Hậu đẹp nhất là vào buổi sáng mùa xuân. Vào những ngày mùa xuân, dòng sông chảy hiền hòa, từng đoàn thuyền đánh cá giồng buồm thả lưới. Tiếng hò kéo lưới vang lên xáo động khắp cả mặt sông. Những ngư dân với khuôn mặt nhuộm màu nắng gió, nhưng rạng ngời, hạnh phúc đang quay về với khoang thuyền chất đầy tôm cá sau một ngày làm việc vất vả. Dòng sông dịu dàng đưa những con thuyền trôi. Hai bên bờ những hàng cây vui tươi như đang vui cùng những đoàn thuyền chở đầy cá. Mọi thứ đều tươi hân lên vào ngày xuân.

Con sông Hậu này như một người bạn của Cần Thơ. Con sông đã là một hình ảnh không thể thiếu khi nhắc đến Cần Thơ. Em yêu sông lắm, em mong mọi người sẽ có ý thức hơn trong việc xả rác bừa bãi cũng như những việc bán hàng lấn chiếm lề đường để trong tương lai con sông luôn là một dấu ấn trong lòng của những du khách khi đến thăm Cần Thơ.

Bài văn mẫu Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố) - tả dòng sông uốn khúc quanh làng

Quê hương - hai tiếng nghe sao thân thương chi lạ! Quê hương là nơi đã có nhiều kỉ niệm đẹp với chúng ta. Với mỗi người quê hương có thể là cánh đồng lúa trĩu bông, là con diều no gió bay cao trên bầu trời xanh thẳm... Còn quê hương của em là ngôi làng nhỏ với dòng sông hiền hòa uốn khúc quanh làng, đã gắn bó với em nhiều kỉ niệm đẹp thời thơ ấu.

Từ lúc còn bé, em đã thích sông (nhà em ở cạnh dòng sông). Em thường ngồi ở bờ sông ôn bài, vẽ, có khi còn làm thơ nữa hoặc là ngắm sông. Quả thật dòng sông quê em đẹp lắm. Sáng sớm, em đi học ngang qua chiếc cầu bắc trên sông. Lúc ấy, dòng sông vẫn còn phủ một màn sương mỏng, im lìm trong giấc ngủ say. Khi em đi học về, sông gợn gợn, lăn tăn như chào em. Em mỉm cười: “ừ, chào sông nhé!” vào lúc trưa hè nắng gắt, cả xóm im lặng, chìm vào giấc ngủ trưa, để xua đi cái nóng oi ả của mùa hè, em nhảy ùm xuống sông, lặn ngụp trong làn nước mát, trong veo. Dòng sông nhấp nhô, vuột ve, chơi đùa cùng em. Bây giờ, em đã biết bơi giỏi thế mà nhớ lại lúc trước, buồn cười quá. Lần ấy, em chưa biết bơi, muốn tắm mà chẳng dám xuống nước, chỉ quanh quẩn trên bờ. Nào ngờ trượt chân, té nhào xuống nước. Thế là uống một bụng nước no nê. Còn giờ đây, đã có lúc bạn bè ví em như con rái cá. Mà có bơi giỏi thế mới có thể chơi đùa cùng sông chứ, phải

không sông? Em chơi đùa thỏa thích, vớt lục bình cài lên mái tóc sũng nước. Bông hoa tím tím còn vương những giọt nước long lanh thật đẹp. Quà của sông dành cho em đây!

Lúc hoàng hôn, khi vàng thái dương sắp khuất sau ngọn núi, dòng sông của em mang một màu đỏ sẫm, rất đẹp. Những đàn cá cũng vội vã trở về “nhà” bơi thật nhanh làm xao động cả mặt nước. Còn buổi tối cũng thật là đẹp, nhất là vào các đêm trăng sáng. Trăng sáng ngời, tròn vành vạnh như một chiếc đĩa vàng, soi bóng xuống dòng sông. Dòng sông nhận được ánh sáng dịu dịu của trăng trở nên bàng bạc, lấp lánh. Gió thổi lồng lộng, mát mẻ vô cùng. Em ngồi đó, say mê nhìn sông, nhìn dòng sông yêu dấu của em.

Thế đấy! Dòng sông quê em đẹp như thế đấy. Các bạn có thích không? Riêng em, tuy giờ đây đã xa dòng sông thân yêu, sống ở chốn thị thành xa hoa nhưng không bao giờ em quên được dòng sông. Đối với em, sông là một người bạn dễ thương, dịu dàng chứ không lộng lẫy kiêu sa. Sông luôn đem đến sự vui thích cho em. Tối đến, hình ảnh “dòng sông bạc” lấp lánh dưới ánh trăng vờ về, đưa em vào giấc ngủ êm đềm.

Dàn ý Miêu tả cảnh sông nước (quê hương, thành phố)

1. Mở bài: Giới thiệu con sông.

- Quê hương em thật tươi đẹp với những cảnh vật nên thơ.
- Nhưng đẹp hơn cả có lẽ là dòng sông quê em.

2. Thân bài:

a) Tả bao quát:

- Dòng sông không biết bắt nguồn từ đâu khi ghé thăm ngôi làng của em nó chảy êm ả, dịu dàng như muốn cho mọi người có đủ thời gian để ngắm nhìn làn nước trong xanh của nó.
- Dọc hai bên bờ sông là những bãi ngô, bãi khoai xanh biếc, tươi mát.

b) Tả chi tiết:

- Buổi sáng:
- Buổi trưa:
- Buổi chiều:
- Buổi tối:

3. Kết bài:

- Dòng sông quê hương – dòng sông kỉ niệm như người mẹ hiền của em.

- Dù có đi đâu xa, em vẫn nhớ mãi về dòng sông quê em.